

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011190
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011190.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. februára 2022 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

I. G.,

nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. okružná XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

ktorú podala proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6PP/291/2021 zo dňa 14.12.2021 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátorky zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/51/2020 zo dňa 09.09.2020 bol I. G. odsúdený pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), j) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 12 Tr. zák. v súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 12 Tr. zák., spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., k úhrnnému trestu odňatia slobody na 24 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený I. G. podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienčne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 1 rok.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote prokurátorka sťažnosť, ktorú zahlásila do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť písomne odôvodnila tak, že dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienčné prepustenie. Poukázala na to, že ústav na výkon trestu vyhodnotil resocializačnú prognózu u odsúdeného ako menej priaznivú na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Uviedla, že odsúdený už bol v minulosti dvakrát podmienčne prepustený a bolo na neho pôsobené aj podmienčnými trestami odňatia slobody. Má za to, že súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, ktorý len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie. Nie je možné dôvodne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Navrhla preto, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí

podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienené prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané. Odsúdený už vykonal viac ako 2/3 z uloženého trestu odňatia slobody (ďalej len „trest odňatia slobody“).

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia sa, čím bola splnená aj prvá materiálna podmienka. Odsúdeného ústav na výkon trestu vyhodnotil ako nekonfliktného a bezproblémového, ktorý sa snaží rozvíjať svoje právne a spoločenské vedomie.

Vo vzťahu ku konštatovaniu, že odsúdený je len čiastočne kritický k spáchanej trestnej činnosti, krajský súd uvádza, že z návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie vyplýva, že spáchanú trestnú činnosť oľutoval, pričom ani ústav nekonštatuje, že by nepriznával svoju vinu a túto iba sčasti prenáša na iné osoby.

Napokon aj prokurátorka v dôvodoch svojej sťažnosti namietala len nesplnenie druhej materiálnej podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného.

Krajský súd k splneniu druhej materiálnej podmienky v podobe pozitívnej prognózy vedenia riadneho života uvádza, že toto je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne. Z tohto pohľadu krajský súd najmä poukazuje na odôvodnenie súdu prvého stupňa, ktorý poukázal na podstatné skutočnosti vyplynulé z vykonaného dokazovania svedčiace pre splnenie aj tejto poslednej zákonnej podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v danom smere len zopakuje, že i keď má odsúdený v registri trestov 8 záznamov (jeden bol ohľadom cudzozemského odsúdenia) a v minulosti vykonával aj viaceré nepodmienené tresty odňatia slobody. Posledné jeho odsúdenie je z roku 2010 a až skoro o 10 rokov neskôr sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, pre ktorú teraz vykonáva trest odňatia slobody. V minulosti bol aj podmienené prepustený, avšak nie dvakrát, ako to uvádzala prokurátorka, ale iba jedenkrát (konkrétne dňa 25.01.2006) v prípade dvoch trestov odňatia slobody, pričom v skúšobnej dobe sa naviac osvedčil. Aj krajský súd preto dospel k záveru, že odsúdený je schopný viesť na slobode riadny život, k čomu mu môžu napomôcť pozitívne rodinné vzťahy, ktoré sú taktiež dôležitými predpokladmi pre jeho úspešnú resocializáciu. Je preto možné a dôvodné dať odsúdenému opätovne šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Napokon aj riaditeľ ústavu na výkon trestu odporučil odsúdeného podmienené prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, i keď s uložením (probačného) dohľadu, ktorý ale ani krajský súd nepovažoval za potrebný pre dovŕšenie nápravy odsúdeného a splnenia účelu uloženého trestu odňatia slobody po podmienenom prepustení.

Z pohľadu sťažnostných dôvodov prokurátorky a vyššie uvedených skutočností preto krajský súd nevidí „rozumný dôvod“, pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného bolo potrebné odmietnuť. Neexistuje síce „istota“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život, avšak túto súdy pri rozhodovaní o podmienenom prepustení prakticky nemajú a ani nemôžu mať nikdy. Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorke v tom, že pre takýto záver nebolo možné mať ani dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia

rozhodnutia súdu prvého stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad jednoznačne vyplýva.

Ďalej krajský súd uvádza, že pozitívnemu rozhodnutiu o podmiennečnom prepustení odsúdeného nebránilo ani to, že aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zo žiadneho zákonného ustanovenia totiž nevyplýva zákaz podmiennečného prepustenia odsúdeného, ktorý vykoná uložený trest odňatia slobody práve v takomto ústave, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení je len prihliadnuť na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Takéto „prihliadnutie“ však musí rovnako vyhodnocovať aj v kontexte iných okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Krajský súd napokon považuje aj určenie skúšobnej doby v trvaní 1 rok za primerané a zákonné vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody (do 20.05.2022).

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, že sťažnosť prokurátorky ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože odsúdený spĺňal všetky zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.